Súd:	Okresný súd Vranov nad Topľou
Spisová značka:	11C/214/2016
Identifikačné číslo súdneho spisu:	8816207355
Dátum vydania rozhodnutia:	08. 08. 2018
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ:	JUDr. Andrea Zolotová
ECLI:	ECLI:SK:OSVT:2018:8816207355.10

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Vranov nad Topľou sudkyňou JUDr. Andreou Zolotovou v spore žalobcu: O. X., P.. XX. XX. XXXX, X. Y. G. XX, XXX XX G., zastúpený JUDr. Jozefom Krenickým, advokátom, Vajanského 43, 080 01 Prešov, IČO: 50 038 371, proti žalovanému: G. I., P.. XX. XX. XXXX, X. Y. G. XX, XXX XX G., zastúpený JUDr. Petrom Rychnavským, advokátom, AK Rázusova 111/19, 093 01 Vranov nad Topľou, IČO: 420 79 420, o ochranu osobnosti a poskytnutie náhrady nemajetkovej ujmy, takto

r o z h o d o l :

I. Žalovaný je povinný odvolať svoje tvrdenie o žalobcovi, že vzal úplatok za prijatie do domova dôchodcov a žalobcovi sa ospravedlniť, oboje listom doručeným žalobcovi do 30 dní od právoplatnosti rozsudku a následným verejným ospravedlnením predneseným na schôdzi obecného zastupiteľstva, riadne zvolanej najbližšie po nadobudnutí právoplatnosti rozsudku.

II. Žalobu v časti o zaplatenie nemajetkovej ujmy vo výške 5.000,- eur zamieta.

III. Žiadna zo strán nemá na náhradu trov konania právo.

o d ô v o d n e n i e :

1. Žalobca sa podaným návrhom domáhal vydania rozhodnutia, ktorým by súd uložil žalovanému povinnosť odvolať svoje tvrdenie o žalobcovi, že vzal úplatok za prijatie do domova dôchodcov a žalobcovi sa ospravedlniť. Oboje listom doručeným žalobcovi do 30 dní od právoplatnosti rozsudku a následným verejným ospravedlnením predneseným na schôdzi obecného zastupiteľstva, riadne zvolanej najbližšie po nadobudnutí právoplatnosti rozsudku a povinnosť zaplatiť žalobcovi sumu 5.000 eur titulom náhrady nemajetkovej ujmy a náhrady trov konania. Svoju žalobu odôvodnil tým, že v minulosti bol zamestnaný v V. E. H. J. P. X. na pracovnej pozícii vedúci sociálno - zdravotného úseku. Žalovaný o ňom opakovane vyhlasuje, že údajne zobral úplatok za vybavenie miesta pre pani W., ktorá bola umiestnená v tomto zariadení. Naposledy tak urobil v priestoroch A. Ú. G., dňa 12.09.2016 pred zamestnancami Obecného úradu , predvolanými podať svedeckú výpoveď. Žalovaný uvádzaním tohto nepravdivého faktu pred radom ďalších občanov ohrozuje jeho povesť a jeho pokojný rodinný život. Občianskoprávna ochrana sa poskytuje voči takým neoprávneným zásahom, ktoré sa dotýkajú mravnej integrity osobnosti fyzickej osoby tým, že môžu znížiť jeho dôstojnosť, časť a vážnosť z pohľadu jeho vzťahov v spoločnosti, k ostatným občanom a ohroziť jeho postavenie a uplatnenie v spoločnosti, resp. pracovných vzťahov. Má za to, že nie je rozhodujúce, akým spôsobom došlo k takémuto zásahu do mravnej integrity osobnosti občana. Ustanovenia § 11 a nasl. Občianskeho zákonníka chránia občana proti rozširovaniu nepravdivých alebo ponižujúcich tvrdení. Pritom je jedno, či k takýmto tvrdeniam došlo písomne, verbálne, tlačou, rozhlasom, televíziou a podobne. Neoprávneným zásahom je zásadne každé nepravdivé tvrdenie alebo obvinenie zasahujúce do jeho osobnostných práv, chránených § 11 OZ. Občianskoprávna ochrana osobnosti je založená na objektívnom zodpovednostnom princípe. Z toho vyplýva, že na vznik zodpovednosti sa nevyžaduje subjektívny predpoklad v podobe zavinenia

toho, kto neoprávnený zásah do osobnostného práva vykonal. Subjektívna stránka pôvodcu útoku nie je rozhodujúca, preto ani nie je relevantné zaoberať sa vedomosťou žalovaného o pravdivosti/ nepravdivosti tvrdenia alebo tým, či konal v úmysle ohroziť zákonom chránenú osobnosť žalobcu. To znamená, že zásadne sa nemožno žalobe brániť tým, že žalovaný len eventuálne šíril iba také skutočnosti, ktoré sám počul. Aby mohlo ísť o zásah do práv občana v zmysle ustanovenia § 11 OZ, je nutné, aby bol objektívne spôsobilý vyvolať následky týkajúce sa osobnosti občana. Morálne zadosťučinenie formou ospravedlnenia v danom prípade s ohľadom na vyššie uvedené skutočnosti nepostačuje k tomu, aby bola primerane vyvážená a zmiernená vzniknutá nemajetková ujma na jeho osobnosti, nakoľko jeho vážnosť a dôstojnosť v spoločnosti (obyvatelia obce) bola difamačnými výrokmi vysloveným výrokom znížená v najvyššej miere: „ak som ako žalobca bral úplatok za prijatie do domova dôchodcov nezaopatreného človeka, potom bude nepochybne brať úplatky aj v svojej súčasnej pozícii starostu obce“. Tieto nepravdivé tvrdenia žalovaného vážne podkopávajú jeho vážnosť ako osoby v A. G. a vrhajú negatívne svetlo na výkon jeho funkcie starostu obce. Za daných okolností je možné dôvodne tvrdiť, že by vzniknutú nemajetkovú ujmu vzhľadom k intenzite nepriaznivého následku spočívajúceho v znížení vážnosti žalobcu v spoločnosti pociťovala ako závažnú každá fyzická osoba nachádzajúca sa v pozícii žalobcu, a aj preto je naplnená skutková podstata pre vznik nároku na náhradu nemajetkovej ujmy v peniazoch. Pri určení výšky peňažnej náhrady vychádza zo závažnosti vzniknutej nemajetkovej ujmy na jeho právach, ktorá je daná mierou intenzity a neobmedzenou dobou trvania nepriaznivého následku. Spomínanému následku konania žalovaného, ktoré popisuje vyššie, berúc do úvahy okolnosti, za ktorým došlo k porušeniu práva, je podľa jeho názoru adekvátna peňažná náhrada minimálne vo výške 5.000,00 eur. Zároveň považuje za povinnosť uviesť, že akákoľvek súdom priznaná náhrada nemajetkovej ujmy bude darovaná na charitatívne účely, alebo darovaná na rozvoj A. G..

2. Žalovaný k podanej žalobe uviedol, že žiada žalobu žalobcu zamietnuť ako nedôvodnú. Tvrdenia žalobcu v žalobe sa nezakladajú na pravde. O žalobcovi nevyhlasuje, že mal údajne zobrať úplatok za vybavenie miesta pre pani W. - jeho susedu, ktorá bola umiestnená v V. E. H. J. J. P. X. a ktorého bol žalobca v minulosti zamestnancom v pozícii vedúceho sociálneho - zdravotného úseku. Neurobil tak ani dňa 12.09.2016 pred zamestnancami A. Ú. G., predvolanými podať svedeckú výpoveď, ani nikde inde. Žalobca t. č. vykonáva funkciu starostu a z titulu svojej funkcie sa správa povýšenecky a voči spoluobčanom tvrdo. Rád sa súdi, o čom svedčí fakt, že aj t. č. sú na súde evidované veci, ktoré sa pred súd dostali z jeho podnetu. Okrem toho, ako to už z ich adries vyplýva, sú susedia. Majú susedské vzťahy už od nepamäti, tak využíva momentálnu situáciu k tomu, aby si s ním vyrovnal takýmto spôsobom. Ako starosta obce musí čeliť aj nepríjemným otázkam, pretože aj keď ide o samosprávu, vykonáva v podstate verejnú funkciu. Narába ako predstaviteľ obce - štatutár aj s verejnými prostriedkami. Preto aj jeho miera odolnosti musí byť vyššia ako u občana nezastavajúceho takúto funkciu. Neohrozil, ani nepoškodil osobnosť žalobcu nijako.

3. K vyjadreniu žalovaného sa vyjadril žalobca podaním zo dňa 22.03.2017 v ktorom uviedol, že zotrváva na všetkých skutočnostiach, ktoré v žalobca opísal žalobca. Tvrdenia žalovaného budú vyvrátené výpoveďami osôb, ktoré navrhol vypočuť sám žalobca. Práve skutočnosť, že žalobca dôsledne trvá na dodržiavaní právnych predpisov a plnení všetkých povinností zo strany obyvateľov obce ho môže robiť nepohodlným v očiach niektorých spoluobčanov. Žalobca nie je benevolentný, nezakrýva si alibisticky oči pred porušovaním zákonov v obci a preto musí čeliť atakom na svoju osobu. Toto súdne konanie je len dôkazom toho, že si svoje povolanie, ktorým výkon funkcie starostu nepochybne je, plní mimoriadne dobre. Žalovaný sa v úsilí oslabiť pozíciu a dobrú povesť Žalobcu v obci neštítil vyhlasovať klamlivé skutočnosti o Žalobcovi. Jeho motív bol navyše zosilnený osobnou animozitou. Žalovaný nevie zniesť, že Žalobcovi je v obci naklonená verejná mienka a preto sa uchyľuje k osočovaniu jeho osoby. Žalovaný uvádza, že Žalobca sa „rád súdi", o čom má svedčiť to, že na súde je evidovaných viacero vecí, ktoré inicioval. Toto tvrdenie sa nezakladá na pravde. Žalobca nie je aktívne legitimovaný v žiadnom súdnom konaní vedenom pred Okresným súdom Vranov nad Topľou, či akýmkoľvek iným súdom. Dokonca ani v minulosti nebol Žalobca účastníkom akéhokoľvek súdneho konania. Má za to, že takýmito tvrdeniami sa Žalovaný účelovo snaží navodiť dojem, že Žalobca je konfliktný a pomstychtivý typ, ktorý sa rád súdi. Práve opak je pravdu. Žalovaný vyvoláva konflikty prakticky so všetkými svojimi susedmi. Žalobcu nevynímajúc. K tejto skutočnosti by vedeli označiť hneď niekoľko svedkov, no má za to, že toto nie je predmetom konania. Považuje však za nevyhnutné, vyjadriť sa aj k týmto Žalovaným tvrdeným skutočnostiam. Žalovaný vo svojom vyjadrení na jednej strane uvádza, že nikdy o Žalobcovi nevyhlasoval klamlivé tvrdenia, no vzápätí tvrdí, ž e Žalobca musí z titul u svojej funkcie preukázať „vyššiu mieru odolnosti". Žalobca je otvorený akejkoľvek oprávnenej kritike, je výslovným

zástancom práva na slobodu prejavu, ktorá však má svoje limity. Tie sú tvorené pravdivosťou, či nepravdivosťou tvrdených skutočností. Žalobca trpezlivo znášal rôzne slovné ataky Žalovaného na jeho osobu, no ten svojim konaním zo dňa 12.09.2016, kedy ho de facto obvinil a označil za korupčníka pred zamestnancami obce , prekročil všetky medze a Žalobca sa jednoducho voči takému konaniu musí brániť. Nikto nemôže beztrestne šíriť o komkoľvek lživé skutočností s cieľom zasiahnuť do jeho osobnej integrity.

4. Žalovaný na vyjadrenie žalobcu reagoval podaním zo dňa 13.06.2017 v ktorom uviedol, že do osoby ani osobnosti žalobcu, ako starostu A. G., ani ako občana tejto obce nijako nezasahuje a nijako neohrozuje jeho postavenie.

5. Súd vykonal dokazovanie oboznámením sa so žalobným návrhom a jeho prílohami, a to vyjadrením žalobcu, vyjadrením žalovaného, výsluchom účastníkov, výsluchom svedkov.

6. Na základe takto vykonaného dokazovania zistil nasledovný skutkový stav veci:

7. Žalobca vo výpovedi uviedol, že niekedy v polovici minulého roku, zrejme v septembri, bolo prišiel na obecný úrad žalovaný s tým, že ide zaplatiť daň. Dane zvykne preberať administratívna pracovníčka. Zachytil z vedľajšej miestnosti, že pracovníčka mu hovorila, že obec má vypracovaný plán na likvidáciu čiernych skládok a jedným z dotknutých bude aj prítomný žalovaný, nakoľko časť čiernej skládky sa nachádza aj v súčasnosti na jeho pozemku. Obec chcela od neho súhlas, ak by prišla firma z likvidáciou odpadu, aby sme mohli na tento súkromný pozemok vstúpiť. Preto, aby sa tam dostali s mechanizmami. Potrebovali urobiť aj nejaký výrub. Žalovaný sa ohradil s tým, že nedovolí, aby niekto vstupoval na jeho pozemok. Pracovníčka mu povedala, že to potom budú musieť riešiť s políciou. Bola tam U. E. a spol. Povedal mu, že je starosta len pre niektorých ľudí. Ohradil sa. Následne, pričom nevie, ako k tomu došlo, povedal mu, že keď pracoval v E. J. J., tak zobral úplatok od pani W. za umiestnenie. Veľmi sa ho to dotklo. Upozornil ho asi trikrát, aby vážil slová. Boli tam dve pracovníčky, vonku boli pootvorené dvere, kde boli ľudia, ktorí pracovali na VPP. Tento rozhovor počuli a jeho sa to dotklo. Dotklo sa ho to, pretože v živote žiaden úplatok nezobral. Žalovaný to verbálne zdôrazňoval. Opätovne ho upozornil, aby zvážil slová. On si svoje stále hovoril. Povedal žalovanému, že z toho vyvodí dôsledok a že ho bude žalovať. Celý sa tam triasol a on to videl. Keď bol pri dverách, cynický poznamenal, aby sa nerozčuľoval, že dostane infarkt. To bolo všetko, čo sa tam udialo. Boli tam dve pracovníčky a to p. J. a p. X..

8. Žalobca na otázky súdu a taktiež jeho právneho zástupcu uviedol, že pracoval v I. J. E.P. J. J. P. X.. Bol vedúcim sociálno-zdravotného úseku. Zariadenie patrí pod mesto. O tom, či bude niekto prijatý alebo nie do zariadenia, rozhoduje mesto. Predsedom tejto komisie bol D.. D.. P. W. bola bezprostredným susedom žalovaného. Do penziónu bola prijatá zhruba 12-13 rokov dozadu, pričom 11 rokov je už mŕtva. Táto pani bola imobilná a odkázaná na invalidný vozík. Bývala s manželom. Keď manžel zomrel, dala si žiadosť o prijatie do penziónu, pričom prázdnu žiadosť jej doniesol on, keďže ho o to požiadala. V tom čase prijímali aj osoby imobilné. V čase rozhodovania o prijatí p. W. boli voľné byty, ktoré slúžili na umiestnenie ľudí s takouto diagnózou. Uviedol, že žije resp. sa snaží žiť životom kresťana. V minulosti ako fyzická osoba nebol nikdy trestne stíhaný a ani nie je v pozícii žalobcu v nejakom inom súdnom konaní. Po vyššie uvedenom incidente má pocit, že ľudia a kolegovia na neho pozerajú inými očami. Ako keby bolo osoba, ktorá vodu káže a víno pije a že koná v rozpore so svojím verbálnym prejavom. Zachytil rôzne reči aj u ľudí, ktorí pracujú na VPP. Vie, že v kuloároch sa ľudia na túto tému bavili. Na otázky právneho zástupcu žalovaného žalobca uviedol, že ľudia na neho pozerajú od predmetného incidentu ináč. Majú vyhýbavé pohľady a podobne. Niektorí chlapi, ktorí mali vypité mali narážky na túto tému. Žalovaný tieto tvrdenia opakovane uviedol pri každoročnom čistení potoka, taktiež na zabíjačke. V čase, keď pracoval ako vedúci sociálneho úseku neinkasoval žiadne platby. Na otázku právneho zástupcu prečo chce ospravedlnenie pred obecným zastupiteľstvom uviedol, že preto, lebo vie, že ľudia sa na túto tému bavili a chce, aby sa veci dostali na pravú mieru. Pokiaľ ide o umiestňovanie p. I. do domova dôchodcov uviedol, že p. I. prišla jedno nedeľné popoludnie k nemu, aby jej zmeral tlak, nakoľko jej ho meral často. Videl, že je na tom zle. Tlak mala 250 na 230. Aj napriek tomu, že vedel, že je hypertonička, hrozilo jej, že dostane porážku. Podal jej Tenziomín a zavolal jej rýchlu zdravotnú pomoc. Následne ho p. I. požiadala o prihlášku do penziónu. Následne prišli sociálne pracovníčky, ktoré posudzovali jej zdravotný stav. P. I. bola prijatá ako hociktorý iný pacient.

9. Žalovaný vo svojej výpovedi uviedol, že vzájomné nezhody medzi nim začali už dávno v čase, keď chodili do školy naše deti. Mali určité veci, aj si pomáhali pri stavbe domu. On im s traktorom oral zem. Vychádzali dobre. Začalo to tým, že ho zavádzali, keď orali pozemky. Stále prezentovali, že je tam necelý hektár, bolo tam 1,8 hektára pôdy, ktorú on s traktorom oral. Oral za neveľkú sumu. On mal svoj traktor, používal svoje veci, nemohol si dovoliť chodiť obrábať pôdu. Zapýtal si nejakú čiastku a odvtedy začali nezhody. Pokiaľ ide o tvrdenia, že povedal, že žalobca zobral úplatok uviedol, že toto nikdy nepovedal. Išiel zaplatiť domovú daň. Bolo to niekedy v septembri. Zaplatil. Už chcel aj odísť preč. Úradníčka ho upozornila, že potrebuje odo neho súhlas na vstup na pozemok. Pýtal sa na aký pozemok. Vysvetlili mu, že ide o pozemok, ktorý je súvislý pod cestou a nad cestou. On pri zistení, že sa jedná o ten istý pozemok pri ktorom žiadal o výrub ešte predchádzajúceho starostu, nakoľko vedel, kto nastúpi po jeho funkcií, že budú s tým nejaké veci. Bývalého starostu požiadal, aby vystavil potvrdenie na dlhšiu dobu, kedy bude mať čas, aby ho mohol spracovať. Žalobca asi ani nie dva týždne po nástupe do funkcie, mu zrušil toto povolenie. Vtedy žiadal starostu o povolenie na parcelu. Uviedol parcelu č. XXXX, nakoľko každý vie, kde má svoje pozemky, nakoľko to nie je veľká dedina s tým, že keď pôjde tak si to upresní, aby som mohol dokladovať, keby bol zastavený, napr. políciou, aby mal doklad, že mu to bolo vystavené. Žalobca to zrušil. On na ten pozemok nevstupoval, nebolo to nutné. Mal obavy, že sa tam niečo stane, nakoľko išlo o jeho pozemok, preto to takto chcel riešiť. Žalobca to zakázal a potom opätovne žiadal, že z nejakého projektu chcú to vyčistiť. On súhlasil, ale s tým, že drevo si zoberie. Bolo mu povedané, že takto nie. Vyprovokoval ho, opýtal sa ho, koľko zarobil na tete W., nakoľko tá suseda bola jeho teta. Vedel o tom, nakoľko chodil na návštevy k mame, na návštevy do penziónu. Aj dvakrát, či trikrát boli navštíviť tetu W., keď žila. Bolo mu povedané, že zobral, nakoľko od jeho mamy pýtal 500,- Sk. Následne povedal, že ho bude žalovať. Jemu bolo povedané, že zobral. Len sa ho opýtal, koľko zarobil, nie aký úplatok alebo niečo podobné. Žalovaný na otázku právneho zástupcu žalobcu, čo myslel tým, keď povedal koľko zarobil na tete W. uviedol, že to vedel od mamy. Nemá vedomosť, aby sa žalobca správa korupčne. Len chcel vedieť veci ohľadom p. W.. Nebola to urážka. Okrem tejto položenej otázky neurobil žiadny verbálny prejav.

10. Svedkyňa H. X. vo svojej výpovedi uviedla, že v ten deň bola v práci spolu so svojou kolegyňou O. J.. Pán I. prišiel na obecný úrad a spomína si, že prišiel platiť daň. Medzitým, ako hľadala jeho daňové priznanie si vypočula rozhovor medzi ním a slečnou O. J.. O. J. poprosila pána I., aby si vyčistil svoje pozemky od stromov, pretože majú spustený projekt sanácie čiernych skládok. Pán I. reagoval tak, že odmietol priestory vyčistiť. Na základe toho sa tam spustila potýčka. On si vlastne uplatňoval na pozemok, že tam nikoho nebude púšťať. Nespomína si presne ako to bolo, avšak nejakým spôsobom sa dostal do potýčky s pánom starostom a začal mu vytýkať to, že je skorumpovaný a že zobral úplatok. Dokonca spomenul meno pani W.. Vie, že starosta ho niekoľkokrát upozornil na to, aby si dával pozor na jazyk, lenže on to viackrát zopakoval, že je o tom presvedčený. Týmto to skončilo a potom starosta naňho vybuchol a povedal, že to bude riešiť a nenechá to tak. Svedkyňa na otázku právneho zástupcu žalobcu, či sa po tomto incidente zmenil jej pohľad na starostu alebo nie, svedkyňa uviedla, že pracujem s pánom starostom tri roky. Počas tohto obdobia nezaznamenala, žeby sa niečo stalo, žeby zobral úplatok, avšak nepoznám ho bližšie z obdobia predtým, ako tam pracovala. Nevie s určitosťou povedať, či sa niečo také nestalo v minulosti. Sú tam určité pochybnosti a tieto pochybnosti sa vzťahujú okrem neho aj na nich. Ľudia, ktorí prichádzajú na obecný úrad môžu očakávať, že úplatok budú brať aj oni. Svedkyňa na otázku právneho zástupcu žalobcu, či výrok, ktorý odznel, mohol mať vplyv aj na iné osoby, ako na ňu, svedkyňa uviedla, že áno. Tá slovná potýčka bola dosť hlasná a vonku boli zamestnanci obecného úradu. Okrem nich dvoch to mohol počuť aj niekto iný a vytvoriť si o pánovi starostovi určité iný názor. Svedkyňa žije v obci. Na otázku právneho zástupcu žalobcu, či započula z reči náznaky rečí ohľadom takéhoto korupčného chovania starostu, svedkyňa uviedla, že predtým ako sa potýčka stala neregistrovala také reči. Po tejto potýčke aj očakávala, či sa niekto neobjaví a nevytiahne ďalší. Reči nepočula ani predtým ani potom.

11. Svedkyňa na otázku právneho zástupcu žalovaného, keď ľudia chodia do kancelárie, ako chodia, uviedla, že musia prechádzať cez kanceláriu pána starostu. Na otázku, či dvere, ktorými sa k ním vchádza sa zatvárajú alebo nie, svedkyňa uviedla, že väčšinou sú otvorené, pretože so starostom komunikujeme. Ak niekto príde, starosta sa pýta ako prvý. Ak je to problém, ktorý sa týka mňa, tak ho odkáže. Na otázku právneho zástupcu žalovaného, či vie presne odcitovať to, čo povedal žalovaný ohľadom úplatku, uviedla, že presne nevie. Vie, že spomenul to, že pán I. si pamätá to, ako pán starosta zobral úplatok za pani W.. Pamätá si, že bolo tam gesto. Svedkyňa naznačuje, že bola použitá ruka, ukazoval ruku. Presne si to však už nepamätá.

12. Z výpovede svedkyne O. J. vyplynulo, že je zamestnankyňou obce a od januára 2017 nastúpila na materskú dovolenku. K predmetnej právnej veci uviedla, že pán I. prišiel na úrad ohľadom dane, zaplatenia dane. Riešili dane. Medzitým mu povedala, že riešia sanáciu, odstránenie skládok, že aj na jeho pozemku je čierna skládka a že bude potrebné buď odstrániť skládku na vlastné náklady alebo nech dá súhlas, aby vstúpili na pozemok za účelom jej odstránenia. Uviedla že pán I. sa vyjadril, že súhlas nedá. Upozornila ho na to, že ak to neodstráni sám, môžu to riešiť cez políciu. Vtedy pán I. spomínal výrub stromov, ktorý sa riešil cez prokuratúru a že vtedy ho takto riešili. Povedala mu, že prokuratúra poslala list ešte predtým. Chcela mu vysvetliť, že to nebolo z ich strany. Vtedy pán I. začal na starostu, že on je starosta len pre niektorých a že keď za pôsobenia v ústave bral úplatky, môže to byť aj teraz tak a vtedy sa už začali hádať. Pána I. upokojovala, aby to viac nerozvádzal, avšak nedalo sa. Na otázku právneho zástupcu žalobcu, či potom, ako bola svedkom tohto tvrdenia sa zmenil jej postoj, pohľad na žalobcu, uviedla, že áno, trochu áno. Začína si všímať pri projektoch, ktoré organizuje, či tam nie je korupcia alebo úplatky. Zatiaľ i to našťastie nevšimla. Svedkyňa na otázku právneho zástupcu žalovaného, nakoľko hovorila o projekte čiernych skládok, prečo na tomto smere mohol vzniknúť spor, svedkyňa uviedla, že nakoľko sa jedná o súkromné pozemky na ktorých sú čierne skládky, vopred im oznámili, že bude potrebné odstrániť krovy, aby sa dalo k skládkam dostať. Preto upozorňovala pána I., že bude možno potrebovať súhlas pre túto firmu, aby to vedel. S pánom I. sa rozprávala aj ohľadom drevnej hmoty, nakoľko pán I. začal ohľadom výrubu. Svedkyňa na otázku právneho zástupcu žalovaného, či si spomína, čo žalovaný povedal, svedkyňa uviedla, že povedal v tom zmysle, že ho začali riešiť cez prokuratúru, nakoľko prokuratúra im poslala zrušenie rozhodnutia. Ona mu povedala, že to nešlo cez nich. Museli to riešiť cez stavebný úrad.

13. V konaní bola vypočutá na návrh žalovaného svedkyňa G. D., ktorá k veci uviedla, že žalovaný je jej bratranec. Pred niekoľkými rokmi bola na návšteve u mami pána I. v penzióne. Bola tam asi štyrikrát. Potom išli k pani W.. Tam bola dvakrát. Keď tam boli ako normálne na návšteve, pani W. hovorila o tom, ako to bolo, ako pán X. za ňou chodil, že jej vybaví penziónu. On jej pomohol k tomu, že sa tam dostala. Bolo niekedy ťažko sa tam dostať. Nebavili sa iba o tom, boli tam iba na bežnej návšteve. Svedkyňa na otázku právneho zástupcu žalovaného, či sa rozprávali, keď spolu hovorili s pani W. aj o nejakých peniazoch, uviedla, že áno. Hovorili o sume 500 korún. Teta W. hovorila, že dala 500 korún za to. Ona sa nejako nevyzvedala za čo, na čo. Túto sumu dala žalobcovi. Svedkyňa na otázku zástupcu žalovaného, či pani W. hovorila o tom za čo peniaze dala, uviedla, že nie. Ďalej to nerozoberala. Svedkyňa na otázku právneho zástupcu žalobcu, ako vyhodnotí tvrdenie pani W., že dala nejaké peniaze, za čo to bolo, svedkyňa uviedla, že ona to nejako neriešila. Na dotaz zástupcu žalobcu, či uviedla, že ide o nejaký poplatok alebo doplatok, uviedla, že nie, len povedala, koľko dala. Ju to nezaujímalo. Na otázku právneho zástupcu žalobcu, či pani W. povedala, že žalobca si vyžiadal od nej tieto peniaze za umiestnenie, uviedla, že pýtal od nej 500 korún. Za čo to bolo, svedkyňa uviedla, že nevie. Uviedla, že vedela o tom dávno ale nezaujímalo ju to. Nevie sa vyjadriť k tomu, či podľa nej išlo o úplatok. Na otázku právneho zástupcu žalobcu, či pani W. použila niekedy pojem úplatok v súvislosti so žalobcom, uviedla, že nie. Povedala, že dala. To bolo všetko.

14. Právny zástupca žalobcu poukázal, že majú za preukázané, že žalovaný sa svojím konaním dopustil zásahu do osobnostných práv žalobcu, a to takým spôsobom, že verejne pred zamestnancami A. G., kde žalobca vykonáva funkciu starostu uviedol, že žalobca sa dopustil korupčného správania, a to takým spôsobom, že mal za úplatok zabezpečiť umiestnenie pani W. v ústave, pričom táto skutočnosť sa nepreukázala. Táto skutočnosť nevyplynula ani z dokazovania, ani zo svedeckej výpovede svedkyne, ktorú zabezpečil žalovaný, ktorá nikdy nespomenula, že by malo ísť o nejaký úplatok a že či v podstate vôbec došlo k uznaniu nejakých finančných prostriedkov. Nikdy jej nenapadlo, že by mala vlastne sa s týmto obrátiť na políciu, to zn. že určite to nevyhodnocovala ako nejaké korupčné správanie. Majú za to, že išlo o zásah do osobnostných práv žalobcu. Dosvedčili to svedkyne, a to priame účastníčky vyjadrenia žalovaného, na ktoré vlastne jeho vyjadrenie zapôsobilo takým spôsobom, že zmenil sa ich postoj voči žalobcovi, ktorý bol voči ním a stále teda je vo funkcií de facto nadriadeného, kedy skratka tá dôvera sa oslabila a tým pádom pociťuje túto ujmu žalobca ako danú, spôsobuje mu to vlastne problémy v práci a hlavne čo sa týka postoja jednak jeho zamestnankýň, tak aj vlastne v obci, kedy sa takéto reči v malej obci jednoznačne šíria. Majú preto za preukázané, že nárok uplatnený touto žalobou je daný, je preukázaný a navrhuje, aby teda súd rozhodol v zmysle žalobného petitu.

15. Právny zástupca žalovaného vo veci uviedol, že navrhujú žalobu ako nedôvodnú v celom rozsahu zamietnuť z týchto dôvodov: v samotnej žalobe sa uvádza, že údajne zobral úplatok. V žalobe sa neuvádza, že 100% som zobral úplatok alebo, že to takto povedal žalovaný. Žalovaný vo svojej výpovedi dňa 18.10.2017 niekoľkokrát opakoval: nepovedal som ani raz slovo úplatok, neuviedol som nikdy slovo úplatok, opýtal som sa, koľko zarobil. To, koľko zarobil, že zobral vzťahovačne pán starosta na seba, ako, že je to úplatok, to je už ale starosť toho pána starostu. Nie je ničím preukázané, že by žalovaný tvrdil niečo o úplatku. Navyše, keby tvrdil niečo o úplatku, možno by povedal aj nejakú tú výšku, ale výšku nepovedal žiadnu a o výške úplatku sa nehovorí ani v žalobe, nič, ani jedna zmienka. Ďalej, v žalobe sa tvrdí, že sa to šíri po obci a že v obci sa o tom šuská. Na otázku na pojednávaní 18.10.2017, kto si šuská, koľké si šuškajú, nevedel odpovedať. To je ako keby sme hovorili, že celá dedina hovorí, ale nevieme konkretizovať, že kto z tej celej dediny to hovorí. To ako keby nehovoril nikto. Okrem toho poukazujeme na tú skutočnosť, že žalovaný prišiel na obecný úrad s úmyslom platiť daň z nehnuteľnosti, nie sa nejakým spôsobom vypravdovať na nejakých nehnuteľnostiach a pán starosta na pojednávaní uviedol, že na LV č. XXXX alebo proste také nejaké číslo, nie je ani zmienka o mene žalovaného, potom nebol dôvod ho ani oslovovať v súvislosti s vypratávaním nejakej nehnuteľnosti, pretože, ak tam nie je uvedený, tak ho nemôžu žiadať vypratávať nejakú nehnuteľnosť. Napokon, celé to nedorozumenie vzišlo práve z toho, aby jeho klient zastavil pána X. použil tento výraz - koľko si zarobil? To je všetko. Nemyslel tým žiaden úplatok, nemyslel tým nič iné. Jednoducho sa ho opýtal. A ak to zobral pán starosta tak citlivo, že až žiada pred obecným zastupiteľstvom sa ospravedlniť, na jeho otázku, že prečo by mal sa ospravedlňovať pred obecným zastupiteľstvom, aby to malo väčšiu váhu. Teda jemu ide o to, aby si zabezpečil v obci patričný rešpekt. Rešpekt si môže vytvoriť, samozrejme, ako starosta obce plnením svojich funkcií, ale nie takýmto spôsobom, pretože jeho klient ho nijakým spôsobom neosočoval z úplatku, len sa pýtal, koľko zarobil. Teda podľa ich názoru žalobca neuniesol dôkazné bremeno

16. Uvedený spor súd takto právne posúdil:

17. Podľa § 11 zákona č. 40/1964 Z. z. Občianskeho zákonníka (ďalej len „OZ“), fyzická osoba má právo na ochranu svojej osobnosti, najmä života a zdravia, občianskej cti a ľudskej dôstojnosti, ako aj súkromia, svojho mena a prejavov osobnej povahy.

18. V zmysle § 13 ods. 1, 2 a 3 OZ, fyzická osoba má právo najmä sa domáhať, aby sa upustilo od neoprávnených zásahov do práva na ochranu jej osobnosti, aby sa odstránili následky týchto zásahov a aby jej bolo dané primerané zadosťučinenie. Pokiaľ by sa nezdalo postačujúce zadosťučinenie podľa odseku 1 najmä preto, že bola v značnej miere znížená dôstojnosť fyzickej osoby alebo jej vážnosť v spoločnosti, má fyzická osoba tiež právo na náhradu nemajetkovej ujmy v peniazoch. Výšku náhrady podľa odseku 2 určí súd s prihliadnutím na závažnosť vzniknutej ujmy a na okolnosti, za ktorých k porušeniu práva došlo.

19. Podľa ust. § 149 CSP prostriedkami procesného útoku a prostriedkami procesnej obrany sú najmä skutkové tvrdenia, popretie skutkových tvrdení protistrany, návrhy na vykonanie dôkazov, námietky k návrhom protistrany na vykonanie dôkazov a hmotnoprávne námietky.

20. Podľa ust. § 150 ods. 1,2 CSP strany majú povinnosť pravdivo a úplne uvádzať podstatné a rozhodujúce skutkové tvrdenia týkajúce sa sporu. Na zistenie podstatných a rozhodujúcich skutočností môže súd strany požiadať o ďalšie skutkové tvrdenia.

21. Podľa ust. § 151ods, 1,2 skutkové tvrdenia strany, ktoré protistrana výslovne nepoprela, sa považujú za nesporné. Ak strana poprie skutkové tvrdenia, ktoré sa týkajú jej konania alebo vnímania, uvedie vlastné tvrdenia o predmetných skutkových okolnostiach, inak je popretie neúčinné.

22. Podľa ust. § 153 ods. 1,2,3 CSP strany sú povinné uplatniť prostriedky procesného útoku a prostriedky procesnej obrany včas. Prostriedky procesného útoku a prostriedky procesnej obrany nie sú uplatnené včas, ak ich strana mohla predložiť už skôr, ak by konala starostlivo so zreteľom na rýchlosť a hospodárnosť konania. Na prostriedky procesného útoku a prostriedky procesnej obrany, ktoré strana nepredložila včas, nemusí súd prihliadnuť, najmä ak by to vyžadovalo nariadenie ďalšieho pojednávania alebo vykonanie ďalších úkonov súdu. Ak súd na prostriedky procesného útoku alebo prostriedky procesnej obrany neprihliadne, uvedie to v odôvodnení rozhodnutia vo veci samej.

23. Podľa ust. čl. 3 ods.1,2 CSP každé ustanovenie tohto zákona je potrebné vykladať v súlade s Ústavou Slovenskej republiky, verejným poriadkom, princípmi, na ktorých spočíva tento zákon, s medzinárodnoprávnymi záväzkami Slovenskej republiky, ktoré majú prednosť pred zákonom, judikatúrou Európskeho súdu pre ľudské práva a Súdneho dvora Európskej únie, a to s trvalým zreteľom na hodnoty, ktoré sú nimi chránené. Výklad tohto zákona nesmie protirečiť tomu, čo je v jeho slovách a vetách jasné a nepochybné. Nikto sa však nesmie dovolávať slov a viet tohto zákona proti ich účelu a zmyslu podľa odseku 1.

24. Podľa ust. čl. 8 CSP strany sporu sú povinné označiť skutkové tvrdenia dôležité pre rozhodnutie vo veci a podoprieť svoje tvrdenia dôkazmi, a to v súlade s princípom hospodárnosti a podľa pokynov súdu.

25. Podľa ust. čl. 15 ods. 1,2CSP dôkazy a tvrdenia strán sporu hodnotí súd podľa svojej úvahy v súlade s princípmi, na ktorých spočíva tento zákon. Žiaden dôkaz nemá predpísanú zákonnú silu.

26. Podľa ust. § 137 CSP žalobou možno požadovať, aby sa rozhodlo najmä o
a)splnení povinnosti,
b) nároku na usporiadanie práv a povinností strán, ak určitý spôsob usporiadania vzťahu medzi stranami vyplýva z osobitného predpisu,
c)určení, či tu právo je alebo nie je, ak je na tom naliehavý právny záujem; naliehavý právny záujem nie je potrebné preukazovať, ak vyplýva z osobitného predpisu, alebo
d) určení právnej skutočnosti, ak to vyplýva z osobitného predpisu.

27. V súlade s citovanými zákonnými ustanoveniami súd prejednal vec postupom podľa civilného sporového poriadku.

28. Zámerom nového Civilného sporového poriadku je snaha o zrýchlenie konania a vytvorenie takých pravidiel ktoré priebeh konania zhospodárnia, a zároveň vytvoria rámec na efektívnu ochranu celého spektra práv vyplývajúcich z hmotného práva.

29. Jedným z hlavných cieľov je zabezpečiť dôslednú koncentráciu procesu a dôležitou obsahovou zmenou, ktorá je spôsobilá prispieť k efektívnemu a rýchlemu konaniu je tiež zvýšenie požiadaviek na procesnú aktivitu sporových strán, a s tým spojenú procesnú zodpovednosť so sankčnými dôsledkami v prípadoch procesnej pasivity. Jednou zo základných zmien, ktoré odrážajú predmetnú požiadavku aktivity sporových strán je skutočnosť, že po novom budú účastníci konania povinní predložiť dôkazy a rozhodné skutočnosti v zákonných alebo súdom určených lehotách pod hrozbou neprihliadania na skutočnosti predložené po uplynutí určenej lehoty.

30. Strany sporu sú povinné označiť skutkové tvrdenia dôležité pre rozhodnutie vo veci a podoprieť svoje tvrdenia dôkazmi, a to v súlade s princípom hospodárnosti a podľa pokynov súdu. Cieľom dôkaznej povinnosti je unesenie dôkazného bremena v rozsahu v ktorom spočíva na strane sporu. Nesplnenie dôkaznej povinnosti prináša so sebou také rozhodnutie súdu ktoré vychádza zo skutkového základu zisteného z dôkazov navrhnutých stranou sporu. Dôkazným bremenom v spojitosti s dôkaznou povinnosťou sa rozumie zodpovednosť strany sporu za výsledkom konania, ktorý závisí od zistených a vykonaných dôkazov.

31. Žalobca sa podanou žalobou domáhal vydania rozhodnutia, ktorým by súd uložil žalovanému povinnosť odvolať svoje tvrdenie o žalobcovi, že vzal úplatok za prijatie do domova dôchodcov a žalobcovi sa ospravedlniť. Oboje listom doručeným žalobcovi do 30 dní od právoplatnosti rozsudku a následným verejným ospravedlnením predneseným na schôdzi obecného zastupiteľstva, riadne zvolanej najbližšie po nadobudnutí právoplatnosti rozsudku a povinnosť zaplatiť žalobcovi sumu 5.000 eur titulom náhrady nemajetkovej ujmy a náhrady trov konania. Dôvodom bolo to, že žalovaný o ňom opakovane vyhlasuje, že údajne zobral úplatok za vybavenie miesta pre pani W., ktorá bola umiestnená v tomto zariadení. Naposledy tak urobil v priestoroch A. Ú. G., dňa 12.09.2016 pred zamestnancami Obecného úradu, predvolanými podať svedeckú výpoveď. Žalovaný uvádzaním tohto nepravdivého faktu pred radom ďalších občanov ohrozuje jeho povesť a jeho pokojný rodinný život. Občianskoprávna ochrana sa poskytuje voči takým neoprávneným zásahom, ktoré sa dotýkajú mravnej integrity osobnosti fyzickej osoby tým, že môžu znížiť jeho dôstojnosť, časť a vážnosť z pohľadu jeho vzťahov v spoločnosti, k ostatným občanom a ohroziť jeho postavenie a uplatnenie v spoločnosti, resp. pracovných vzťahov. Má

za to, že nie je rozhodujúce, akým spôsobom došlo k takémuto zásahu do mravnej integrity osobnosti občana.

32. Občiansky zákonník v § 11 priznáva každej fyzickej osobe právo na ochranu proti zásahom do osobnosti najmä života a zdravia, občianskej cti a ľudskej dôstojnosti, ako aj súkromia, svojho mena a prejavov osobnostnej povahy. Aj keď zákon presne neurčuje čo všetko treba považovať za zásah do osobnosti fyzickej osoby a ani nepodáva konkrétny výpočet foriem zásahov, ktorými môžu byť dotknuté osobnostne práva bezpochyby je tak aktívne alebo pasívne konanie, ktoré má v zákone uvedené znaky. Týmito znakmi je predovšetkým neoprávnenosť a nedovolenosť zásahu, objektívny spôsobilosť negatívne dopadnúť na osobnosť fyzickej osoby, príčinná súvislosť medzi zásahom a porušením osobnostných práv.

33. Podľa článku 19 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky <http://www.epi.sk/form/goto.ashx?t=27&p=2108448-2108448&f=2> „Každý má právo na ochranu pred neoprávneným zasahovaním do súkromného a rodinného života.“ V náleze sp. zn. I ÚS 13/2000 z 10. júla 2001 Ústavný súd Slovenskej republiky vyložil pojem „neoprávnené zasahovanie“ nasledovne: „Pod „neoprávneným zasahovaním“ treba rozumieť také zasahovanie, ktoré nemá základ v zákonnej úprave, nesleduje ustanovený cieľ, nedbá na podstatu a zmysel obmedzovaného základného práva a slobody alebo nie je nevyhnutným a primeraným opatrením na dosiahnutie ustanoveného cieľa… výsledok posúdenia vzťahu primeranosti medzi namietaným zásahom a sledovanými legitímnymi cieľmi bude závisieť od zistenia, či zásah spočíval na relevantných a dostatočných dôvodoch“

34. Občiansky zákonník právo na ochranu osobnosti fyzickej osoby upravuje ako jednotné právo, ktorého úlohou je zabezpečiť občianskoprávnej oblasti rešpektovanie osobnosti fyzickej osoby a jej všestranný slobodný rozvoj. V tomto jednotnom rámci práva na ochranu osobnosti existujú jednotlivé čiastkové práva, ktoré zabezpečujú občianskoprávnu ochranu jednotlivých hodnôt (stránok) osobnosti fyzickej osoby ako neoddeliteľných súčastí celkovej fyzickej a psychickej a morálnej integrity osobnosti (z rozsudku NS ČR z 13. 12. 2000 sp.zn. 30Cdo 2870/2000). Občiansky zákonník poskytuje túto ochranu iba proti takým konaniam, ktoré sa dotýkajú osobnosti občana tým, že znižujú jeho dôstojnosť, česť a vážnosť z hľadiska jeho vzťahu k spoluobčanom a ohrozujú jeho postavenie a uplatnenie v spoločnosti. Podmienkou občianskoprávnej ochrany cti je to, aby zásah bol objektívne spôsobilý takú ujmu osobnosti občana privodiť. Za tejto podmienky chránia ustanovenia § 11 a nasl. Občianskeho zákonníka občana najmä proti rozširovaniu nepravdivých tvrdení. Nie je pritom rozhodujúce, či skutočne došlo k ujme; postačuje objektívna spôsobilosť príslušného konania spôsobiť takú ujmu. K porušeniu práva na česť môže dôjsť nepravdivými skutkovými tvrdeniami difamačnej povahy i zverejnením hodnotiacich posudkov o určitej osobe.
35. Ochrana osobnosti je rozsiahla téma, ktorá sa týka nášho každodenného života. Právo na ochranu osobnosti sa často dostáva do rozporu s právom na informácie a taktiež s právom na slobodu prejavu. K hranici slobody prejavu, ako aj k hranici iných garantovaných práv a slobôd ustanovuje čl. IV Deklarácie práv človeka a občana z roku 1789 nasledovné: „Sloboda spočíva v možnosti konať to, čo neškodí inému: preto výkon prirodzených práv každého človeka má hranice tam, kde začína právo ostatných členov spoločnosti užívať svoje vlastné práva. Tieto hranice možno stanoviť len zákonom.“.Často je táto hranica krehká a neviditeľná, preto je veľmi jednoduché ju porušiť. Každá osoba by mala pri výkone svojho práva na slobodu prejavu rešpektovať práva osôb (najmä právo na ochranu dobrého mena či súkromia), ktorých sa tento prejav týka. Rozhodujúcimi pojmami v danej problematike sú pojmy ako je verejný záujem, morálka a dobré mravy.
36. Ústava SR <http://www.epi.sk/form/goto.ashx?t=26&p=1015819&f=2> vo viacerých ustanoveniach dotvára jednotnú úpravu práva na súkromný život, ktorého podstatou je možnosť jednotlivca v určitej sfére spoločenských vzťahov žiť podľa svojich predstáv bez zbytočných obmedzení, príkazov a zákazov ustanovených orgánom verejnej moci. Ústavná ochrana súkromia sa podľa čl. 16 ods. 1 <http://www.epi.sk/form/goto.ashx?t=27&p=2108425&f=2> spája s nedotknuteľnosťou osoby. Predmetom takto vytvorenej ochrany je súkromie späté s telesnou integritou a materiálnymi hodnotami súkromnej povahy. Ochrana nemateriálnych hodnôt súkromnej povahy sa zaručuje podľa čl. 19 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky <http://www.epi.sk/form/goto.ashx?t=27&p=2108448&f=2>. Nezaručuje však ochranu súkromného a rodinného života pred akýmkoľvek zasahovaním. Zaručuje ochranu len pred takým zasahovaním, ktoré je neoprávnené.

37. Všeobecná ochrana osobnosti je upravená v druhej hlave prvej časti Občianskeho zákonníka <http://www.epi.sk/form/goto.ashx?t=27&p=1350593&f=2> a pripúšťa v rovnakej miere ochranu všetkým prejavom osobnosti v rôznych sférach jej života, pričom tieto práva sú výsostne späté s osobnosťou a sú právami osobnostnými. V zmysle § 11 Občianskeho zákonníka <http://www.epi.sk/form/goto.ashx?t=27&p=1350618-1350620&f=2> má fyzická osoba právo na ochranu svojej osobnosti, najmä života a zdravia, občianskej cti a ľudskej dôstojnosti, ako aj súkromia, svojho mena a prejavov osobnej povahy. Výpočet jednotlivých stránok osobnosti je len demonštratívny. Subjektívne všeobecné osobnostné právo možno definovať ako v objektívnom zmysle vymedzenú, garantovanú a chránenú možnosť každého človeka nakladať podľa svojho uváženia so svojou osobnosťou, resp. s jednotlivými hodnotami tvoriacimi integritu jeho osobnosti.

38. Za kritériá, podľa ktorých žalobca „ohodnocuje“ svoju osobnosť a v dôsledku toho hodnotu ujmy do jeho osobnosti, možno považovať najmä status, postavenie žalobcu (či ide o bežného občana, či ide o verejne známu osobu, verejného činiteľa, a pod.) moment, v ktorom dochádza k podaniu žaloby (žalobca „ohodnocuje“ svoju osobnosť podľa stavu v čase jej podania) povaha a obsah zverejnenej správy, informácie, osobnostné právo, do ktorého sa zasiahlo, žalované médium, pohnútky žalovaného, subjektívny pocit žalobcu a predpokladaný dopad na okruh adresátov.

39. Zásahom objektívne spôsobilým negatívne dopadnúť na osobnosť navrhovateľa bolo v predmetnej veci vystúpenie žalovaného, ktorý sa mal vyjadriť, že žalobca vzal úplatok za vybavenie miesta pre pani W. v zariadení seniorov. Skutočnosti, že sa žalovaný o žalobcovi takto vyjadril vyplývajú z vykonaného dokazovania, pričom skutočnosť, že žalobca vzal úplatok, nebola nijako v konaní preukázaná. Teda tvrdenie žalovaného je vyslovene nepravdivé, nedôvodné a ak bolo vyslovené pred pracovníkmi obecného úradu obce, kde žalobca vystupuje vo funkcii starostu, je spôsobilé samo o sebe vzhľadom na obsah, ktorý súvisí s porušením zákona vyvolať zásah do osobnosti žalobcu.

40. Pre posúdenie zásahu do osobnostného práva je potrebné posúdiť všetky tieto uvedené okolnosti ako aj to, že žalobca je v danom prípade verejným činiteľom. U verejných činiteľov vystupuje do popredia právo na informácie v súvislosti s ochranou súkromia, táto je menej intenzívna - musia vopred počítať s tým a strpieť to, že sa nimi bude verejnosť viac zaoberať - právo na kritiku napr. politickej moci. Záver Európskeho súdu pre ľudské práva: „Človek, ktorý vstúpil do politického života, si musí uvedomiť, že jeho súčasťou je aj určité obmedzenie jeho práva na súkromný život a môže byť vo verejnom záujme predmetom širšej i ostrejšej kritiky nielen zo strany novinárov, ale aj svojich politických oponentov.“

41. Po preskúmaní veci súd dospel k záveru, že konanie žalovaného, spočívajúce v uvedení nepravdivého údaja o žalobcovi tak, ako je popísané vyššie, bolo spôsobilé zasiahnuť, resp. aj v skutočnosti zasiahlo vážnou mierou do osobnostných práv žalobcu do jeho práva na dobré meno, ľudskú dôstojnosť a jeho vážnosť.

42. Na vznik občianskoprávnej sankcie za nemajetkovú ujmu spôsobenú neoprávneným zásahom do osobnosti fyzickej osoby musia byť splnené zákonné predpoklady, ktorými sú: a/ existencia zásahu, ktorý vyvolal alebo bol spôsobilý vyvolať ujmu spočívajúcu v porušení alebo v ohrození osobnostných práv chránených ustanovením § 11 Občianskeho zákonníka, b/ neoprávnený (protiprávny) charakter tohto zásahu a c/ existencia príčinnej súvislosti medzi zásahom a vzniknutou ujmou. Nenaplnenie ktoréhokoľvek z týchto predpokladov potom vylučuje možnosť vzniku sankcií podľa § 13 Občianskeho zákonníka.

43. Z obsahu spisu a z dokazovania vyplýva, že tvrdenie žalobcu, ktorý v súčasnosti vykonáva funkciu starostu v A. G. o tom, že žalovaný sa pred zamestnankyňami obecného úradu vyjadril v tom zmysle, že údajne zobral úplatok za vybavenie miesta pre pani W. v zariadení seniorov, t. j. že vzal úplatok za prijatie do domova dôchodcov bolo v konaní preukázané. Konanie žalovaného je nedôvodné, neoprávnene a protiprávne vo vzťahu k žalobcovi. Aj keď žalovaný poprel že by sa takto vyjadril, uviedol, že sa žalobcu pýtal, koľko na tom zarobil, je z obsahu tohto vyjadrenia jasné a zrejmé, že mal tým na mysli niečo, čo korešponduje s korupčným správaním, pretože inač by otázka žalovaného musela byť položená ináč, a súvisela by s oficiálnym poplatkami zariadenia. Svedkyne - pracovníčky obecného úradu vo svojej svedeckej výpovedi uviedli a jednoznačne potvrdili tvrdenia žalobcu, že žalovaný sa takto vyjadril. Naopak svedkyňa D. navrhnutá žalovaným vo svojej výpovedi jednoznačne nepotvrdila a ani to z jej

svedeckej výpovedi nevyplýva, že by mal žalobca vziať úplatok za vybavenie miesta pre pani W. v zariadení seniorov.

44. Súd má preto zato, že toto konanie žalovaného, a to jeho vyjadrenie pred podriadenými zamestnancami obecného úradu, kde žalobca pôsobí vo funkcii starostu obce je vyslovene nepravdivé, nedôvodné a tak ako bolo vyslovené pred pracovníkmi obecného úradu obce je spôsobilé vyvolať zásah do osobnosti žalobcu a toto aj vyvolalo. Súd má za to, že konanie žalovaného má všetky znaky vyžadované zákonom, tak ako sú vyššie citované, ktoré boli spôsobilé objektívne zasiahnuť do práva žalobcu ako fyzickej osoby. Žalovaný vyslovil nepravdivé tvrdenie o tom, že žalobca vzal úplatok. Keďže v konaní bolo preukázané, že toto tvrdenie je nepravdivé, respektíve žalovaný opak, t.j. že žalobca úplatok vzal, nepreukázal. Toto tvrdenie žalovaného je schopné vyvolať a zasiahnuť do osobnostného práva žalobcu. V konaní nebola preukázaná ani skutočnosť, že by údajne konanie žalobcu bolo predmetom trestného konania.

45. Čo sa týka návrhu žalovaného na vykonanie dokazovania ešte výsluchom ďalšej svedkyne, jeho manželky, súd tento dôkaz nepripustil v zmysle ust. § 153 CSP, nakoľko tento návrh na vykonanie takéhoto dôkazu nebol podaný včas, bol podaný po súdom stanovenej lehote v ktorej mal žalovaný navrhnúť dôkazne prostriedky. Súd je toho názoru, že vykonanie tohto dôkazu nevzišlo až v konaní. Okolnosť, ku ktorej chcel žalovaný svedkyňu vypočuť, keďže ide o jeho manželku, musel vedieť už skôr, ako aj vedel skôr, a nič mu nebránilo tento návrh podať skôr v stanovenej lehote súdom.

46. Otázku, či určité konanie má znaky zásahu objektívne spôsobilého zasiahnuť do práv fyzickej osoby chránených ustanovením § 11 O.z., treba vždy posúdiť s prihliadnutím na okolnosti, ktoré tu boli v čase zásahu, proti ktorému sa navrhovateľ ochrany domáha; nie je prípustné, aby sa toto konanie posudzovalo s prihliadnutím na okolnosti, ktoré tu v čase konania (zásahu) neboli a vyšli najavo až dodatočne. Súd preto posudzoval konanie s prihliadnutím na okolnosti v čase konania žalovaného a mal za to, že konanie žalovaného je spôsobilé zasiahnuť do práva žalobcu ako fyzickej osoby , ktoré chráni ust. § 11 OZ.

47. Zákon v zmysle ust. § 13 OZ priznáva určité právne prostriedky ochrany osobnostných práv. Sú to domáhať sa upustenia od neoprávnených zásahov, odstránenie následkov týchto zásahov a danie primeraného zadosťučinenia. V prípade ak by sa nezdalo postačujúce zadosťučinenie, pretože by bola v značnej miere znížená dôstojnosť fyzickej osoby v spoločnosti, má fyzická osoba právo na náhradu nemajetkovej ujmy v peniazoch. Výšku tejto náhrady určuje súd s prihliadnutím na závažnosť vzniknutej ujmy a na okolnosti za ktorých došlo k porušeniu práv.

48. Čo sa týka žalobcom požadovaných právnych prostriedkov ochrany, má súd za to, že žalobca v časti o ospravedlnenie zo strany žalovaného a odvolanie tvrdenia o žalobcovi na schôdzi obecného zastupiteľstva je dôvodná a primeraná povahe porušenia osobnostného práva. Preto súd žalobe v časti týkajúcej sa toho, že žalovaný je povinný odvolať svoje tvrdenie o žalobcovi, že vzal úplatok za prijatie do domova dôchodcov a žalobcovi sa ospravedlniť, oboje listom doručeným žalobcovi do 30 dní od právoplatnosti rozsudku a následným verejným ospravedlnením predneseným na schôdzi obecného zastupiteľstva, riadne zvolanej najbližšie po nadobudnutí právoplatnosti rozsudku ako plne dôvodnej vyhovel. Takýto prostriedok ochrany súd považuje za dostačujúci vzhľadom na okolnosti za ktorých ku konaniu žalovaného došlo.

49. Zákon v prípade, ak by sa nezdalo postačujúce zadosťučinenie, pretože by bola v značnej miere znížená dôstojnosť fyzickej osoby v spoločnosti, má fyzická osoba právo na náhradu nemajetkovej ujmy v peniazoch. Žalobca požadoval v konaní sumu 5.000 eur titulom nemajetkovej ujmy. V tejto časti súd považoval žalobu za nedôvodnú.
50. V rámci posudzovania primeranosti zásahu do slobody prejavu sa skúma aj povaha a prísnosť uložených sankcií. Ak je teda sankcia za poškodenie dobrej povesti príliš prísna, vysoká či neprimeraná (teda, ak napr. súd uložil žalovanému zaplatiť príliš vysokú náhradu nemajetkovej ujmy za poškodenie dobrej povesti), Európsky súd pre ľudské práva to považuje za porušenie čl. 10 Dohovoru o ochrane ľudských práv <http://www.epi.sk/form/goto.ashx?t=27&p=2057990-2057993&f=2>. Z viacerých rozhodnutí Európskeho súdu možno vyvodiť kritériá, podľa ktorých by mali súdy postupovať pri stanovovaní výšky náhrady za poškodenie dobrej povesti.

51. Primeranosť sankcie náhrady ujmy sa posudzuje tak, že náhrada musí byť rozumne primeraná utrpenej ujme na povesti (Tolstoy Miloslavsky v. Spojené kráľovstvo, Público-Comunicaçao Social, S.A. v. Portugalsko); primeraná konkrétnym okolnostiam a povahe skutku, ktorým bola poškodená dobrá povesť (Steel a Morris v. Spojené kráľovstvo); pri určovaní výšky náhrady treba zohľadniť to, či poškodený preukázal, že mu vznikla skutočná finančná strata alebo škoda (Steel a Morris v. Spojené kráľovstvo); pri určovaní výšky náhrady je relevantné aj postavenie a finančná situácia, resp. bohatstvo žalobcu (Steel a Morris v. Spojené kráľovstvo); náhrada nesmie byť neprimeraná príjmom a zdrojom žalovaného; ak má žalovaný nízke príjmy, treba náhradu znížiť, hoci jej výška môže byť z hľadiska celkového priemeru priznávaných náhrad štandardná (Steel a Morris v. Spojené kráľovstvo, Sorguç v. Turecko, Filipović v. Srbsko, Keller v. Maďarsko, Europapress Holding d.o.o. v. Chorvátsko), pri určovaní výšky náhrady za porušenie osobnostných práv musí byť zohľadnená výška náhrady, ktorá je priznávaná za telesné zranenia alebo ktorá je priznávaná obetiam násilných činov; náhrada za porušenie iných osobnostných práv by nemala bez existencie závažných a dostatočných dôvodov prevyšovať maximálnu výšku náhrady priznávanú za telesné zranenia alebo násilné činy (Iltalehti a Karhuvaara v. Fínsko, Karhuvaara a Iltalehti v. Fínsko); výška náhrady v konkrétnom prípade musí zohľadňovať výšku náhrady priznávanú vnútroštátnymi súdmi v iných prípadoch týkajúcich sa poškodenia dobrej povesti (Público-Comunicaçao Social, S.A. v. Portugalsko); pri určovaní výšky náhrady treba postupovať odlišne, ak sa prípad netýka dobrej povesti jednotlivca, ale týka sa dobrej povesti právnickej osoby, pretože výška náhrady pri právnickej osobe (v porovnaní s jednotlivcom) môže byť neprimeraná (Público-Comunicaçao Social, S.A. v. Portugalsko); opakované porušenie práva neodôvodňuje priznanie rovnakej výšky náhrady ujmy, ako skoršie porušenie tohto práva; je potrebné zohľadniť náhradu ujmy, ktorá bola žalobcovi vyplatená v minulosti v súvislosti s rovnakým porušením jeho práva (Iltalehti a Karhuvaara v. Fínsko); treba zohľadniť, že ak bola žaloba za poškodenie dobrej povesti podaná až dlhší čas po zverejnení určitého tvrdenia, ujma spôsobená žalobcovi sa plynutím času môže zmenšovať (Flux v. Moldavsko); ak súd ukladá náhradu v maximálnej výške dovolenej zákonom, musí dostatočne zdôvodniť, prečo ukladá takúto náhradu a musí vykonať posúdenie primeranosti sankcie (Kwieceń v. Poľsko); pri určovaní výšky náhrady ujmy je potrebné vychádzať z dôkazov preukazujúcich výšku ujmy (Flux v. Moldavsko,Steel a Morris v. Spojené kráľovstvo); Výška náhrady nesmie byť pre médiá „ničivá“ (Wołek, Kasprów a Łęski v. Poľsko); vnútroštátne právo a súdny systém musí obsahovať mechanizmus na zabezpečenie primeranosti príliš vysokej udelenej náhrady (Tolstoy Miloslavsky v. Spojené kráľovstvo).

52. V danej veci je vzhľadom na dôkaznú situáciu a zistené okolnosti, tak ako sú vyššie popísané, nemožno konštatovať splnenie všetkých podmienok nároku na priznanie náhrady nemajetkovej ujmy v prospech žalobkyne.

53. Tam, kde v dôsledku neoprávneného zásahu do osobnosti fyzickej osoby vznikla nemajetková ujma, vznikajú pre pôvodcu tohto zásahu občianskoprávne sankcie uvedené v § 13 ods. 1 a ods. 2 Občianskeho zákonníka. Pri aplikácii týchto sankcií je potrebné dodržiavať zásadu primeranosti; prostriedky ochrany uvedené v § 13 Občianskeho zákonníka musia byť primerané povahe zásahu. Zásada primeranosti znamená, že sankcie možno použiť len v poradí, v akom ich uvádza zákon, bez ohľadu na to, akej sankcie sa domáha dotknutá osoba.

54. Pod pojmom primerané zadosťučinenie je potrebné rozumieť morálnu satisfakciu, napr. vo forme ospravedlnenia. V prípade, ak morálne zadosťučinenie nie je v konkrétnom prípade postačujúce a neoprávneným zásahom došlo k zníženiu dôstojnosti fyzickej osoby alebo jej vážnosti v spoločnosti v značnej miere, môže súd priznať peňažné zadosťučinenie. Takéto peňažné zadosťučinenie môže súd priznať, ak dospeje k záveru, že v konkrétnom prípade došlo ku skutočnému zníženiu dôstojnosti, resp. vážnosti fyzickej osoby v spoločnosti, pričom tento zásah má značnú intenzitu. Súd musí bezpečne zistiť, že k takémuto zníženiu skutočne došlo.

55. Nemajetková ujma je ujma spôsobená protiprávnym konaním, ktorá sa bezprostredne neodzrkadľuje v majetkovej sfére postihnutej osoby, čím sa odlišuje od škody ako ujmy majetkového charakteru. Uplatnením nároku na náhradu nemajetkovej ujmy satisfakčnou žalobou sa nemá dosiahnuť náhrada materiálneho úbytku ani navrátenie do pôvodného stavu, ale odstránenie tejto ujmy, alebo aspoň jej spravodlivé zmiernenie. Náhrada nemajetkovej ujmy prichádza do úvahy vo forme morálneho zadosťučinenia, ale aj vo forme peňažnej (relutárnej).

56. Ustanovenie § 13 OZ <http://www.epi.sk/form/goto.ashx?t=27&p=1350631-1350638&f=2> všeobecne uvádza podmienky, ktoré musia byť splnené pre úspešné uplatnenie nároku na náhradu nemajetkovej ujmy v peniazoch.

57. Aj keď je určenie výšky zadosťučinenia v peniazoch predmetom voľného uváženia súdu, v každom jednotlivom prípade súd musí vychádzať z úplného skutkového stavu a v tomto rámci sa opierať o konkrétne a preskúmateľné hľadiská. Je to jediný spôsob, ktorým možno vytvoriť záruky, že pri určení peňažného zadosťučinenia dôjde k zákonom požadovanému primeranému zmierneniu vzniknutej závažnej nemajetkovej ujmy. Z citovaných zákonných ustanovení vyplýva, že ak môže byť vzniknutá nemajetková ujma primerane vyvážená niektorou z foriem morálneho zadosťučinenia, poskytnutie príslušnej morálnej satisfakcie treba uprednostniť.

58. Za opodstatnené a spravodlivé treba považovať priznanie zadosťučinenia v peniazoch len v tých prípadoch, kde došlo k zníženiu dôstojnosti fyzickej osoby alebo jej vážnosti v spoločnosti v značnej miere, a zároveň intenzita tohto zásahu nie je primerane napraviteľná inými právnymi prostriedkami. Súd ma za to, že v danom prípade je postačujúce zadosťučinenie tak ako ho žalobca v prvom bode svojej žaloby požadoval. Intenzita zásahu je primeraná už priznanému zadosťučineniu, t.j. ospravedlneniu sa žalovaným a odvolaním svojho tvrdenia. Toto zadosťučinenie je podľa súdu postačujúce. Ide o určitú formálnu morálnu satisfakciu.

59. Súd je tohto názoru, že žalobca nepreukázal tú skutočnosť, že bola znížená jeho dôstojnosť a vážnosti v spoločnosti v tak značnej miere, tak ako to predpokladá zákon v § 13 OZ pre priznanie nemajetkovej ujmy v peniazoch.

60. Pri vymedzení funkcií nároku na odstránenie nemajetkovej ujmy ako prostriedku ochrany je potrebné prihliadať najmä ku skutočnostiam, že tento slúži k spravodlivému uspokojeniu/zmierneniu nemajetkovej ujmy postihnutej osoby (funkcia satisfakčná), jeho účelom je aj istá forma potrestania toho, kto zásah do osobnostných práv spôsobil (funkcia sankčná), subsidiárna funkcia, preventívna funkcia (zahŕňajúc individuálnu aj generálnu prevenciu), čo v danom prípade splnené bolo. Dostatočným trestom pre žalovaného je jeho verejné ospravedlnenie sa žalobcovi, tak ako to aj žalobca žiada.

61. Ústavný súd SR preferuje na prvom mieste satisfakčnú funkciu priznávaného nároku na náhradu nemajetkovej ujmy, pričom pri určení jeho výšky je v tomto zmysle potrebné na jednej strane prihliadať na úmysel žalovaného, ale je potrebné brať do úvahy aj celkovú hierarchiu záujmov chránených zákonom, aby sa nestalo, že sa vytvorí trend neprimerane vysokého „odškodňovania“ osobnostných práv (uprednostňovanie) pred takými hodnotami, akými sú život či zdravie, ktoré sú na prvom mieste v rebríčku chránených záujmov.

62. Nárok na náhradu nemajetkovej ujmy v peniazoch nie je samostatným nárokom. Skúma sa spolu s uplatneným nárokom na náhradu nemajetkovej ujmy formou morálneho zadosťučinenia, je medzi nimi vzťah subsidiarity. Výška nároku na náhradu nemajetkovej ujmy v peniazoch sa posudzuje podľa miery, akou sa ujma na osobnostných právach zmierni morálnou formou. Ak by žalobca samostatne uplatnil len nárok na náhradu nemajetkovej ujmy v peniazoch, bez súčasného uplatnenia morálneho zadosťučinenia a súd by takýto nárok priznal, došlo by na strane žalobcu k bezdôvodnému obohateniu, nakoľko peňažná reparácia bez súčasného morálneho zadosťučinenia by bola v rozpore s požiadavkou primeranosti.

63. Vykonaným dokazovaním v danej veci bolo nepochybne preukázané, že k zásahu zo strany žalovaného do osobnostnej integrity žalobcu skutočne došlo, no po posúdení všetkých vyššie uvedených kritérií dospel súd k záveru, u žalobcu nedošlo k takému zníženiu dôstojnosti a vážnosti v spoločnosti v značnej miere s prihliadnutím na okolnosti za ktorých k porušeniu osobnostných práv došlo a preukázaných skutočnosti pred súdom v rámci dokazovania, aby bolo dôvodné priznanie aj žalobcom požadovanej nemajetkovej ujmy a že by poskytnutý prostriedok ochrany a satisfakcie nebol postačujúci.

64. U žalobcu ide o starostu, verejného funkcionára a k ospravedlneniu žalovaným by malo dôjsť pred obecným zastupiteľstvom, čo je podľa súdu dostatočnou morálnou satisfakciou pre žalobcu s prihliadnutím na to, že ku konaniu došlo len pred dvoma osobami, nie verejne, nie vo verejných médiách, ako sú televízia a rozhlas.

65. Ako bolo preukázané, žalobca vykonáva funkciu starostu A. G.. K porušeniu práva ako to sám tvrdil došlo len pre dvoma pracovníčkami obecného úradu, a to na obecnom úrade. Nedošlo k nemu na verejnosti, ani na obecnom zastupiteľstve. Tvrdenie žalobcu o tom, že o tomto tvrdení a vyjadrení žalovaného vie celá obec, že to mali počuť aj iní pracovníci na obecných službách sa v konaní nepreukázali, teda, že bola v značnej mieste nížená jeho dôstojnosť. Ide len o dohody, ktoré nie sú ničím preukázané a z výpovedí svedkov nevyplývajú. Ide len o tvrdenie žalobcu bez jeho preukázania. Ani sám žalobca v tomto smere dokazovanie nenavrhol.

66. Jednoznačne bolo preukázané a je logické, že takéto nepravdivé tvrdenie zasiahlo osobné právo žalobcu, no je zrejmé, že tento zásah nedosiahol takú značnú intenzitu a aby bol spôsobilý nejako veľmi výrazne znížiť dôstojnosti a vážnosti žalobcu v spoločnosti, ako to predpokladá zákon. Toto žalobca podľa súdu v konaní vykonaným dokazovaním nepreukázal. Žalobca neuniesol dôkazné bremeno v tom smere že by poskytnutá ochrana a zadosť učinenie nebola postačujúca a že bola, ako je to uvedené, v značnej miere znížená jeho dôstojnosť v spoločnosti.

67. Súd poukazuje, že žalobca vykoval v rozhodnom čase verejnú volenú funkciu a to funkciu v A. G. a ešte ju vykonáva. Ako už bolo uvedené u verejných činiteľov vystupuje do popredia právo na informácie v súvislosti s ochranou súkromia, táto je menej intenzívna - musia vopred počítať s tým a strpieť to, že sa nimi bude verejnosť viac zaoberať - právo na kritiku napr. politickej moci. Záver Európskeho súdu pre ľudské práva: „Človek, ktorý vstúpil do politického života, si musí uvedomiť, že jeho súčasťou je aj určité obmedzenie jeho práva na súkromný život a môže byť vo verejnom záujme predmetom širšej i ostrejšej kritiky nielen zo strany novinárov, ale aj svojich politických oponentov.“

68. Súd preto po vykonanom dokazovaní a z vyššie uvedených dôvodov žalobu v časti o zaplatenie nemajetkovej ujmy ako nedôvodnú zamietol.

69. Podľa § 255 ods. 1 zákona č. 160/2015 Z. z. Civilný sporový poriadok (ďalej len „CSP“), súd prizná strane náhradu trov konania podľa pomeru jej úspechu vo veci.

70. Podľa ust. § 255 ods. 2 CSP ak mala strana vo veci úspech len čiastočný, súd náhradu trov konania pomerne rozdelí, prípadne vysloví, že žiadna zo strán nemá na náhradu trov konania právo.

71. Podľa § 262 ods. 2 CSP, o výške náhrady trov konania rozhodne súd prvej inštancie po právoplatnosti rozhodnutia, ktorým sa konanie končí, samostatným uznesením, ktoré vydá súdny úradník.

72. Po prepočte úspechu a neúspechu súd zistil, že žalobca ako aj žalovaný boli úspešní na 50%. Žaloba mala dva petity a vyhovené bolo len v jednom, preto súd v zmysle citovaných zákonných ustanovení rozhodol tak, že žiadna zo strán nemá na náhradu trov konania právo.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku možno podať odvolanie v lehote 15 dní odo dňa jeho doručenia na Okresnom súdu vo Vranov a nad Topľou písomne v dvoch vyhotoveniach. V odvolaní sa uvedie, ktorému súdu je určené, kto ho robí, ktorej veci sa týka, čo sa ním sleduje, uvedie sa spisová značka.

V odvolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody) a čoho sa odvolateľ domáha (odvolací návrh) (§ 363 SCP). Odvolanie musí byť podpísané.

Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže odvolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie odvolania (§ 364 CSP).

Odvolanie proti rozhodnutiu vo veci samej možno odôvodniť (§ 365 CSP) len tým, že
a)neboli splnené procesné podmienky,
b)súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces,
c)rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd,

d)konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
e)súd prvej inštancie nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
f)súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
g)zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú prípustné ďalšie prostriedky procesnej obrany alebo ďalšie prostriedky procesného útoku, ktoré neboli uplatnené, alebo
h)rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Odvolanie proti rozhodnutiu vo veci samej možno odôvodniť aj tým, že právoplatné uznesenie súdu prvej inštancie, ktoré predchádzalo rozhodnutiu vo veci samej, má vadu uvedenú v odseku 1, ak táto vada mala vplyv na rozhodnutie vo veci samej. Odvolacie dôvody a dôkazy na ich preukázanie možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.

Ak žalovaný nesplní povinnosť uloženú týmto rozsudkom môže žalobca podať návrh na vykonanie exekúcie podľa exekučného poriadku.